

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/218/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117218107
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandřák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3117218107.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandřáka a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, P.O.BOX 205, proti žalovanému: E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. R., J. F. XXX/X, zastúpenému: Mgr. Peter Arendacký, advokát so sídlom Bratislava, Železničiarska 13, o zaplatenie 624,65 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 20Csp/182/2017- 64 zo dňa 07. septembra 2018, takto

rozhodol:

I. P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 346,96 eur s 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 346,96 eur od 30.11.2014 do zaplatenia, rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 20Csp/182/2017-64 zo dňa 07.09.2018 v časti o zaplatenie 346,96 eur s 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 346,96 eur od 30.11.2014 do zaplatenia z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II., ktorým bola zamietnutá žaloba v časti o zaplatenie 277,69 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 277,69 eur od 30.11.2014 do zaplatenia a v súvisiacom výroku III. o trovách konania p o t v r d z u j e .

III. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie 4,14 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4,14 eur od 30.11.2014 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. V odôvodnení svojho rozsudku konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z výsledkov dokazovania.

3. Dňa 11.1.2013 uzavrela spoločnosť Consumer finance holding, a.s. ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom na jeho žiadosť zo dňa 04.01.2013 zmluvu o pôžičke č. 7116160, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 1 000,- eur žalovanému, s tým, že žalovaný sa zaviazal uhradiť veriteľovi 36 mesačných splátok pôžičky po 40,15 eur, s uvedením celkovej čiastky vo výške 1 445,40 eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 29%, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 24,02%, priemerná hodnota RPMN vo výške 46,35%, celkové náklady spotrebiteľa vo výške 445,40 Eur. V zmluve je termín konečnej splatnosti vymedzený: 4/2016. Súčasťou zmluvy o pôžičke v ustanoveniach bodu VII sú formulárové zmluvné podmienky. Podľa bodu 6.1. týchto podmienok je klient povinný splácať riadne

a včas pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume uvedenej v zmluve a v termíne podľa bodu 6.2. týchto podmienok. V zmysle bodu 6.2. týchto podmienok pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.3. týchto podmienok prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Podľa bodu 12.4. týchto podmienok spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad k zmluve o pôžičke súd zistil, že žalovaný uhradil veriteľovi titulom predmetnej pôžičky platbami od 24.05.2013 do 20.03.2017 celkovú sumu 722,31 eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.09.2014 Consumer finance holding, a.s., vyzval žalovaného k úhrade nesplatených splátok pôžičky v sume 128,49 eur bezodkladne na označený účet s tým, že ak nebude uhradená splátka splatná v mesiaci júl 2014 do 05.11.2014, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Z fotokópie doručenky vyplýva, že upomienku žalovaný prevzal dňa 09.10.2014. Consumer finance holding, a.s. v liste zo dňa 29.11.2014 adresovanom žalovanému oznámil, že dlh z pôžičky sa stal splatným v celom rozsahu 801,66 eur naraz, pretože napriek upozorneniu veriteľa žalovaný neuhradil omeškané splátky pôžičky. Žalobca v podaní zo dňa 06.09.2018 vysvetlil, že žalovaná suma 628,74 eur sa skladá z dlžnej istiny 624,60 eur a nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 4,14 eur. Žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 4,14 eur a trval na zaplatení sumy 624,60 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 624,60 Eur od 30.11.2014 do zaplatenia.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1,5, § 54 ods. 1,2, § 100 ods. 1, § 101, §103, §111, § 657 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. f/, j/, § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a konštatoval, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o pôžičke. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o pôžičke, pretože pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými preukázateľne nadobudol od pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2017. Preskúmaním zmluvy súd prvej inštancie zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o dobe trvania zmluvy a o termíne konečnej splatnosti úveru i údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve je tiež uvedená RPMN v nesprávnej výške na neprospech spotrebiteľa, a to vo výške 24,02%. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala uvedené náležitosti, a RPMN bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená v nesprávnej výške na neprospech spotrebiteľa, podľa § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok len na vrátenie istiny pôžičky. Zo zhodných tvrdení strán bolo ustálené, že žalovanému boli veriteľom poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.000 eur, pričom žalovaný uhradil v splátkach sumu 722,31 eur. Dlh žalovaného zo zmluvy o pôžičke tak predstavuje sumu 277,69 eur.

5. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu, súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobca sa peňažného plnenia domáha na základe zmluvy o pôžičke, ktoré je upravená ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, a to proti žalovanému, ktorý pri dojednaní zmluvy vystupoval v pozícii spotrebiteľa, a preto premlčanie posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Na premlčanie je potrebné použiť podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročnú premlčaciu dobu, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Jednotlivé splátky zročné do zosplatenia úveru sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie osobitne odo dňa splatnosti každej zo splátok. Žalovaný nesplnil svoju povinnosť uhradiť riadne a včas splátku č. 15 v sume 40,15 eur splatnú dňa 20.07.2014 a nasledujúce dve splátky. Ako vyplynulo z tvrdení žalobcu v žalobe, z predžalobnej upomienky zo dňa 27.09.2014, ako aj z prehľadu splátok a úhrad, v dôsledku neuhradenia splátky splatnej v mesiaci júl 2014, konkrétne splatnej dňa 20.7.2014 v lehote 3 mesiacov vzniklo právnemu predchodcovi žalobcu voči žalovanému právo žiadať splatenie celej pôžičky, ktoré právo bolo zmluvnými stranami dojednané v bode 12.4 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu toto právo využil,

pôžičku zosplatnil ku dňu 19.11.2014, pričom predtým žalovaného predžalobnou upomienkou zo dňa 27.9.2014 vyzval na úhradu omeškaných splátok v lehote do 5.11.2014, ktorá presahuje zákonom stanovenú minimálnu dodatočnú lehotu 15 dní, od doručenia výzvy s upozornením, že inak využije právo zosplatniť úver. Žalovaný omeškané splátky neuhradil ani do uplynutia dodatočnej stanovenej lehoty. Ďalšie čiastočné úhrady žalovaný vykonal až od 29.12.2014. Tieto tvrdenia a skutočnosti žalovaný nerozporoval, preto ich súd považoval za nesporné. Premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zostatku predčasne zosplatnenej pôžičky začala podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej uplatnil právny predchodca žalobcu toto právo, t.j. od 20.07.2014, premlčacia doba plynula neprerušene a uplynula dňa 20.07.2017. Žalobu na súd však právny predchodca žalobcu podal až dňa 21.09.2017, teda po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Trenčíne v obdobných veciach, napr. v rozsudku sp. zn. 5Co/739/2015 zo dňa 13.04.2016, v rozsudku sp. zn. 19Co/42/2017 zo dňa 18.01.2018. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie konanie podľa § 145 ods. 2 CSP v späťvzatej časti zastavil, a žalobu vo zvyšku zamietol pre opodstatnenú vznesenú námietku premlčania. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1,2, § 256 ods. 1 CSP. Žaloba bola vzatá späť v časti o zaplatenie sumy 4,14 eur, no žalobca netvrdil, žeby tento procesný úkon učinil pre správanie sa žalovaného, a preto súd uzavrel, že v tejto časti žalobca procesne zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy zastaveného konania. Vo zvyšku bola žaloba zamietnutá a vzhľadom na zásadu úspechu je žalobca povinný nahradiť protistrane trovy tejto časti konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP. S poukazom na uvedené vznikol žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania žalovaného, žalobca podal včas odvolanie. Deklaroval uplatnenie odvolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci. V časti o zaplatenie 346,96 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 346,96 eur od 30.11.2014 do zaplatenia vzal žalobu späť a konanie v tejto časti žiadal zastaviť. V časti o zaplatenie sumy 277,69 eur s prísl. navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a priznať mu tento nárok a nárok na náhradu trov konania. V odvolaní uviedol, že v uvedenej časti súd prvej inštancie posúdil jeho nárok ako premlčaný. Poukázal na dikciu § 103 Občianskeho zákonníka s tým, že toto ustanovenie priamo odkazuje na § 565 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie mal použiť § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka na posúdenie premlčania splátok splatných do zosplatnenia úveru, teda premlčaniu podľa tohto ustanovenia by vzhľadom na začatie sporu 21.09.2017 mohli podliehať splátky splatné od 20.07.2014 do 20.09.2014, ktoré však žalovaný zaplatil pred podaním žaloby. Premlčanie zosplatneného celého úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.10.2014 mal posúdiť podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. Listom zo dňa 29.11.2014 bol zosplatnený celý úver ku dňu 19.11.2014 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.10.2014, žaloba bola podaná na súde dňa 21.09.2017, teda časť zosplatneného úveru, pozostávajúca zo splátok splatných od 20.10.2014, premlčaná nie je, keďže nárok bol na súde uplatnený v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť od 21.10.2014. Z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Toto obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by premlčacia doba začala plynúť tak, ako to posúdil súd prvej inštancie, došlo by k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/228/2016, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci označil neprípustné. Taktiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/44/2018 zo dňa 30.04.2018. Podporne poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 21Cdo/456/2006, podľa ktorého k zosplateniu dlhu nemôže dôjsť predtým, ako bude výzva na zosplatenie doručená dlžníkovi. Taktiež podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 21Cdo/426/2005 splatnosť celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky nastáva až okamihom, keď veriteľ dlžníka o zaplatenie požiadal, nie okamihom, kedy tak v súlade so zmluvným jednaním urobiť mohol.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril tak, že žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Celý dlh žalovaného sa stal zročným pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.07. 2014, premlčacia doba začala plynúť v tento deň, uplynula dňa 20.07.2017. Žaloba bola podaná 21.09.2017, teda po uplynutí

trojročnej premlčacej doby. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn19Co/ 42/2017 zo dňa 18.01.2018 v obdobnej veci.

8. Ďalšie písomné vyjadrenia vo veci podané neboli.

9. Podľa § 370 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej "CSP"), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

10. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

11. Keďže žalobca vzal svoju žalobu v časti o zaplatenie 346,96 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 346,96 eur od 30.11.2014 do zaplatenia späť skôr ako rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť (§ 268 CSP) a žalovaný so späťvzatím žaloby nevyjadril nesúhlas, odvolací súd v zmysle § 370 ods. 1 CSP späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 346,96 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 346,96 eur od 30.11.2014 do zaplatenia pripustil, v zmysle § 370 ods. 2 CSP zrušil čiastočne rozsudok vydaný súdom prvej inštancie a konanie v tejto časti zastavil.

12. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu, Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 CSP, t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

13. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

14. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

16. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody

19. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod, spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

20. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

21. Vychádzajúc z obsahu spisu, odôvodnenia napadnutého rozsudku i argumentácie strán v prvoinštančnom i odvolacom konaní, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a dospel k správnym právnym záverom, vo vzťahu k čomu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vzťahujúceho sa k veci samej, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami strán sporu prednesenými v prvoinštančnom konaní, s ktorým odôvodnením, sa odvolací súd v plnom rozsahu identifikuje (§ 387 ods. 2 CSP).

22. Súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľským vzťahom v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka i zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zároveň spotrebiteľským úverom podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie správne ustálil, že právny predchodca súčasného žalobcu listom z 29.11.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, pričom žalovaného (pozn. - v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) predžalobnou upomienkou vyzval na doplatenie už splatných splátok a upozornil ho na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok. Z predžalobnej upomienky bolo konkrétne dokazovaním, vykonaným súdom prvej inštancie zistené, že sa týka nedoplatku na splátkach v celkovej výške 128,49 eur s tým, že ak do 05.11.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2014, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Odvolací súd sa stotožnil i s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o premlčanie nároku žalobcu vzhľadom na predčasné zosplatenie pôžičky.

23. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie uvádza odvolací súd nasledovné skutočnosti.

24. Podľa § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatiť (napr. lehota na splnenie celého predčasne zosplateného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatiť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ako je tomu v občianskoprávnej úprave -napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba - za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv. V tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu bola premlčacia doba v trvaní (de facto) dva a trištvrte roka dostatočná na to, aby veriteľ uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde.

25. V dôsledku uplatnenia námietky premlčania zo strany žalovaného nebolo možné v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčané právo žalobcovi priznať a z tohto dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o zaplatenie 277,69 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 277,69 eur od 30.11.2014 do zaplatenia a v súvisiacom výroku III. o trovách konania potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

26. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR (sp.zn. 21Cdo/456/2006 a sp.zn. 21Cdo/426/2005), odvolací súd uvádza, že ustálená rozhodovacia prax v zmysle čl. 2 CSP je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo aj jednotlivito v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. S prihliadnutím na čl. 3 CSP do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR, pod tento pojem nespádajú a dovolávanie sa ich priamej aplikácie v tomto súdnom konaní nemá oporu. I pokiaľ ide o argumentačne podporné použitie uvedených rozhodnutí, treba zohľadniť, že tieto rozhodnutia vychádzajú z odlišného skutkového stavu vecí a riešia iné právne otázky, než ktoré boli predmetom tohto súdneho konania. Čo sa týka odvolateľom namietaného rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/228/2016 a Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/44/2018, uvedené vychádzajú z odlišného skutkového stavu (veriteľ neoznačil v listinách, pre omeškание s ktorou splátkou konkrétne

došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti záväzku), čo následne viedlo k inému právnomu posúdeniu než v súdnej veci.

27. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že žalobca procesne zavinił zastavenie konania v časti o zaplatenie 346,96 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 346,96 eur od 30.11.2014 do zaplatenia späťvzatím žaloby v tejto časti bez uvedenia dôvodu, pričom v konaní nebolo zistené, že by túto dlžnú sumu žalovaný žalobcovi dobrovoľne uhradil v priebehu konania, patrí žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v tejto časti. Vo zvyšku bol žalovaný v odvolacom konaní plne úspešný. Na základe uvedeného odvolací súd vyslovil, že žalovanému patrí voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

28. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

29. Toto rozhodnutie prijal Krajský súd Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).